

כל הכתובה בלשון המובן – ובסוף התוכן בקיצור

על החתן לקרותו לפני קבלת קנין, וכן העדים יקראוהו

קודם יש לדעת רכל הנוסח פירושו: שהעדים החתומים למטה מעידים על כל הנכתב למעלה רביום פלוני לחודש פלוני שנה פלונית לבריאת העולם אמר החתן להכלה וכו'. וע"כ צריכין העדים להיות שם ולשמוע אך שמסבירין להחתן כל הנכתב בכתובה והחתן מסכים לכל שהלא ע"ז מעידין. וצריכים להסביר לחתן כל הנכתב לפני קבלת קנין שידע מה מקנה.

הנוסח בלשון המובן

ביום פלוני בשבוע, כך וכך יום לחדש פלוני, שנה פלונית והיינו ה' אלפים ושבע מאות ועוד ..... מזמן שנברא העולם כמו שמוזין כאן הזמן פה בעיד פלונית. אנו החתומים למטה מעידים שהבחור (הוא החתן שלפנינו) פלוני בן פלוני אמר לבתולה זו פלונית בת פלוני הרי את מקורשת לי כרת משה וישראל (ואע"ג שלא אמר עדיין, כיון שמסכים לומר שמוכן זה עכשיו לומר ועומד לכך וקיבל קנין לקדש האשה ולקבל כל השיעבודים מבעל לגבי אשה, נחשב כאמר, ותיבת "אמר" מתפרש נעשה כאמר) ואני אעבור ואכבד ואתן מזונות (לאכול) ופרנסה (מלבושים ושאר צרכים) לך, כמשפט אנשים ישראלים העוברים, ומכבדין, וזנין ומפרנסין נשותיהם באמונה הנקרא געטראי (ובריווח ולא בצמצום).

ואתן לך מתנת הבתולים (מתנה המגיע לך בשביל שאת עדיין בתולה, ולא גרושה או אלמנה וכיוצא) שני מאות דינרין כסף הראוי לך מן התורה (דכתיב בקרא כסף ישקול כמהר הבתולות, ושם איירי בחמשים שקל כסף שהוא מאתי דינרין, וגם למ"ד שאינו מן התורה עכ"פ י"ל אסמכתא בקרא) והיינו שאם ח"ו תתגרש או תתאלמן תקבל כסף זו מנכסי (והוא בערך \$200 דאלאר באמעריקע).

וגם אתן לך מזונות, וכסות, וכל הנצרך לך, ולקיים מצות עונה בזמנה (כפל עוה"פ ענין מזונות וכסות לקשר יחד שאר כסות ועונה כמו שהוא בקרא והני ארבעה דברים, כסף כתובה, מזונות, כסות, ועונה, הם מה"ת, לפיכך נקטן יחד בחדא מחתא) [עד כאן הוא לשון החתן מה שאמר וקיבל עליו].

[וממשיכין העדים להערך] והסכימה מרת (תואר לאשה כמו מו"ה או מר לאיש) פלונית הבתולה לכל מה שאמר הבחור, (כרלעיל) ונעשית לו לאשה (ג"כ מתפרש דנעשה כהסכימה כיון שבאתה להחתונה על דעת זו) ונרן זה שנזכיר להלן הכניסה האשה לבעלה מבית אביה והחתן מקבל עליו אחריות עליהם (אם תתאלמן או תתגרש יחזור לה) והן סך הכל מכל כלי ותכשיטי כסף וזהב, מלבושים, כלי הבית וכלי המטה כמו כרים וכסתות סך הכל מאה זקוקים (מין מטבע) כסף טהור (פי' כסף מלא, לא שוה כסף) והוסיף החתן מדעת עצמו עוד מאה זקוקים כסף טהור כנגד זה (שאם ימות או תתגרש תקח סך זה מנכסים שלו) סך הכל קיבל עליו החתן ב' מאות זקוקים כסף טהור לשלם לה שאר מיתה או גידושין (ובחשבון דאלאר אמעריקע עולה \$10,000-\$11,000 ועוד \$200 עבור עיקר כתובה של תורה, משום סימן טוב שאין מזכירין בכתובה עדיין גירושין או מיתה ח"ו).

[וממשיכין העדים לספר:] כך אמר לנו חתן הזה (גם כאן הכוונה "כאילו אמר" כיון שכן תקנת שמעון בן שטח וכן נוהגין, כאילו אמר בן להדיא. וגם כיון שהחתן יודע תוכן הכתובה ומקנה) האחריות שטר עיקר הכתובה (ב' מאות דינרין). וגם הנרן (מאה זקוקים כסף טהור) והתוספת (עוד מאה זקוקים כסף טהור) קבלתי עלי ועל יורשי נכסי אחר מיתתי לפרוע מכל היפה והנחמד של רכוש וקנינים שיש לי תחת כל השמים, בין נכסים שכבר קניתי ובין מה שאני עתיד לקנות, בין קרקעות (הנקראין נכסים שיש עליהם אחריות) ובין מטלטלין (הנקראין נכסים שאין עליהם אחריות) כולן יהיו אחראין וערבאין (מלשון ערב) לגבות מהם עיקר הכתובה הנרן, והתוספת ממנו ואפילו מבגד שאני לבוש בו בעוד שאני חי (אם תתגרש) ולאחר חיי (אם תתאלמן) מהיום והלאה הכל משעובר (כאן סיום דברי החתן שהתחיל לעיל אצל "וכך אמר וכו'") וממשיכים העדים לספר).

ואחריות וחומר עיקר כתובה, נרן, ותוספת קיבל עליו החתן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות (וכלל גם הנרן דהכוונה הוספה על עיקר הכתובה) שנהוגין בבנות ישראל העשויין כתקנת חכמינו ז"ל, לא בתורת אסמכתא (פי' לא שכונן החתן בדעתו דבראי לא יבא לידי כך שיצטרך לפרוע הכתובה ובתוספת וע"כ הסכים לשעבד נכסיו) ורלא כטופסי רשטרי (פי' אין שטר זו כשטרות שכותבין בסופרים בלי ידיעת הבעלים שלא נעשה ברצון הבעל) ואנו העדים קבלנו קנין (ע"י קנין סודר) מן החתן שהקנה כל שיעבודים שבשטר זו להלכה, בכלי (ולא בפירות) שכשר (פי' ראוי לשימוש, לא איסור הנאה) לקנות בו (דוקא כלי של הקונה או שליחיו, ולא של הבעל). וכל הכתוב כאן הוא חזק וקיים.

נאום (כך אומר ומעיד) פלוני בן פלוני ער

נאום (כך אומר ומעיד) פלוני בן פלוני ער